

lod sig tilendebringe inden udløbet af den nævnte frist, og en yderligere forlængelse af såvel lejeloven som boliganvisningsloven blev derfor nødvendig.

Ved nærværende lov forlænges lejeloven indtil *udgangen af 1949*, dog med to ændringer, som boligministeren under sagens behandling i folketinget stillede forslag om på foranledning af det udvalg, der havde revisionsforslaget til behandling.

Den første af disse ændringer vedrører § 56 og går ud på at give ejerne af *huse, i hvilke der kun er indrettet to lejligheder*, hvoraf ejeren bebor den ene, *adgang til at opsigte deres lejere* uanset det almindelige forbud mod opsigelse af lejere i lejligheder, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939. Det er dog en betingelse for opsigelsens gyldighed, at *kommunalbestyrelsen, i København magistraten, godkender opsigelsen*.

Den anden ændring består i en ny bestemmelse, hvorefter *virksomheden af opsigelser*, der afgives i henhold til lejelovens §§ 55 og 56, *suspenderes indtil 1. april 1950*. Man har herved villet hindre, at lejere, der ikke hidtil har været beskyttet af det almindelige opsigelsesforbud, men som ville blive det, hvis boligministerens forslag til en ny lejelov gennemførtes som af ministeren foreslået, skal kunne tvinges til at fraflytte deres lejlighed i henhold til en opsigelse fra udlejeren, inden der er taget endelig stilling til det nævnte lovforslag.

Mod den første af ændringerne stemte kommunisterne, medens der iøvrigt var enighed om lovforslaget i den ændrede skikkelse.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting.

72. Lov om regulering af bymæssige bebyggelser.
(Minister for byggeri og boligvæsen *Kjærboel*). [A. sp. 3041. — C. sp. 1835 og 1897].

Fremsat i *folketinget* 14/10 (F. sp. 75). 1. beh. 19/10 (F. sp. 172) Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Axel Kristen-